

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1273/2012

av den 20 december 2012

om migrering från Schengens informationssystem (SIS 1+) till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (omarbetning)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 74,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 1104/2008 av den 24 oktober 2008 om migrering från Schengens informationssystem (SIS 1+) till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽²⁾ och rådets beslut 2008/839/RIF av den 24 oktober 2008 om migrering från Schengens informationssystem (SIS 1+) till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽³⁾ har ändrats väsentligt. Med anledning av nya ändringar bör de av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Schengens informationssystem (SIS), som inrättades på grundval av bestämmelserna i avdelning IV i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvist avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽⁴⁾ ("Schengenkonventionen"), samt den vidareutveckling av systemet som SIS 1+ innebär, är ett grundläggande verktyg för tillämpningen av bestämmelserna i Schengenregelverket, såsom det införlivats inom Europeiska unionens ramar.
- (3) Kommissionen fick i uppdrag av rådet att utarbeta andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) på grundval av förordning (EG) nr 2424/2001 ⁽⁵⁾ och beslut 2001/886/RIF ⁽⁶⁾. Båda rättsakterna upphörde att gälla den 31 december 2008 innan utvecklingen av SIS II hade slutförts. De måste därför kompletteras, först av förordning (EG) nr 1104/2008 och av beslut 2008/839/RIF och därefter av den här förordningen

och rådets förordning (EU) nr 1272/2012 av den 20 december 2012 om migrering från Schengens informationssystem (SIS 1+) till andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽⁷⁾, senast till den dag då migreringen från SIS 1+ till SIS II har avslutats eller till den dag som fastställs av rådet, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽⁸⁾ och rådets beslut 2007/533/RIF av den 12 juni 2007 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽⁹⁾.

- (4) SIS II inrättades genom förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF. Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i de rättsakterna.
- (5) Vissa test av SIS II föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 189/2008 ⁽¹⁰⁾ och i rådets beslut 2008/173/RIF ⁽¹¹⁾.
- (6) Utvecklingen av SIS II bör fortsätta och bör slutföras inom ramen för den övergripande tidtabell för SIS II som godkändes av rådet den 6 juni 2008 och därefter ändrades i oktober 2009 mot bakgrund av de riktlinjer som rådet (rättsliga och inrikes frågor) gav den 4 juni 2009. Den aktuella versionen av den övergripande tidtabellen för SIS II lades fram av kommissionen för Europaparlamentet och rådet i oktober 2010.
- (7) Ett övergripande test av SIS II bör utföras i nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning. Så snart som möjligt efter det att det övergripande testet av SIS II har genomförts bör testet valideras enligt vad som föreskrivs i förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF. Endast testdata bör användas för det övergripande testet.
- (8) Medlemsstaterna bör genomföra ett test av utbytet av tilläggsinformation.

⁽¹⁾ Yttrande av den 21 november 2012 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 299, 8.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 299, 8.11.2008, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT L 328, 13.12.2001, s. 4.

⁽⁶⁾ EGT L 328, 13.12.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ Se sidan 21 i detta nummer av EUT.

⁽⁸⁾ EUT L 381, 28.12.2006, s. 4.

⁽⁹⁾ EUT L 205, 7.8.2007, s. 63.

⁽¹⁰⁾ EUT L 57, 1.3.2008, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 57, 1.3.2008, s. 14.

- (9) En teknisk stödfunktion (C.SIS) för SIS 1+ föreskrivs i Schengenkonventionen. När det gäller SIS II innehåller förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF bestämmelser om ett centralt SIS II bestående av en teknisk stödfunktion och ett enhetligt nationellt gränssnitt (NI-SIS). Den tekniska stödfunktionen för det centrala SIS II bör vara belägen i Strasbourg (Frankrike) och det bör finnas ett reservsystem i St. Johann im Pongau (Österrike).
- (10) För att på ett bättre sätt hantera de potentiella svårigheterna vid migreringen från SIS 1+ till SIS II bör en provisorisk migreringsstruktur för SIS fastställas och testas. Den provisoriska migreringsstrukturen bör inte påverka tillgången till SIS 1+ på det operativa planet. Kommissionen bör tillhandahålla en konverterare.
- (11) Den registrerande medlemsstaten bör ansvara för att de uppgifter som läggs in i SIS är korrekta, aktuella och lagliga.
- (12) Kommissionen bör förbli ansvarig för det centrala SIS II och dess kommunikationsinfrastruktur. Detta ansvar inbegriper underhåll och vidareutveckling av SIS II och dess kommunikationsstruktur, och inbegriper alltid korrigering av fel. Kommissionen bör tillhandahålla samordning och stöd för den gemensamma verksamheten. Kommissionen bör särskilt ge erforderligt tekniskt och operativt stöd på den centrala SIS II-nivån till medlemsstaterna, bland annat tillhandahålla en helpdesk.
- (13) Medlemsstaterna är och bör förbli ansvariga för utvecklingen och underhållet av sina egna nationella system (N.SIS II).
- (14) Frankrike bör förbli ansvarigt för den tekniska stödfunktionen för SIS 1+, enligt vad som uttryckligen föreskrivs i Schengenkonventionen.
- (15) De företrädare för medlemsstaterna som deltar i SIS 1+ bör samordna sina insatser inom ramen för rådet. En ram för denna verksamhet behöver fastställas.
- (16) För att stödja medlemsstaterna i deras val av mest gynnsamma tekniska och ekonomiska lösning bör kommissionen utan dröjsmål inleda processen för att anpassa denna förordning, genom att föreslå en rättslig ram för migreringen från SIS 1+ till SIS II som bättre återspeglar den tekniska migreringsstrategi som anges i den migreringsplan för SIS-projektet (nedan kallad *migreringsplanen*) som antogs av kommissionen efter ett positivt utfall i omröstningen i SIS-VIS-kommittén den 23 februari 2011.
- (17) Enligt migreringsplanen ska alla medlemsstater under övergångsperioden i tur och ordning byta ut sina nationella tillämpningar från SIS 1+ till SIS II. Ur teknisk synpunkt är det önskvärt att de enskilda medlemsstaterna kan använda SIS II fullt ut från och med sin övergång och inte behöver vänta på att de andra medlemsstaterna byter ut sina system. Det är därför nödvändigt att tillämpa förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF från och med den tidpunkt då övergången inleds i den första medlemsstaten. Av rättssäkerhetsskäl bör övergångsperioden vara så kort som möjligt och bör inte överstiga tolv timmar. Tillämpningen av förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF bör inte hindra medlemsstater som ännu inte har genomfört övergången eller som av tekniska skäl blivit tvungna att tillfälligt återgå till det gamla systemet att använda enbart SIS 1+-funktionerna i SIS II under perioden av intensiv övervakning. För att samma standarder och villkor ska tillämpas på registreringar, databehandling och dataskydd i alla medlemsstater är det nödvändigt att tillämpa den rättsliga ramen för SIS II på operativ verksamhet inom ramen för SIS i de medlemsstater som ännu inte har genomfört övergången.
- (18) Det är nödvändigt att under en tid fortsätta att tillämpa vissa bestämmelser i avdelning IV i Schengenkonventionen genom att införliva bestämmelserna med denna förordning, eftersom de utgör den rättsliga ramen för konverteraren och den provisoriska migreringsstrukturen under migreringen. Den provisoriska migreringsstrukturen för driften av SIS 1+ gör att SIS 1+ och vissa tekniska delar av SIS II-strukturen kan fungera parallellt under en begränsad övergångsperiod som behövs för att genomföra en stegvis migrering från SIS 1+ till SIS II.
- (19) I förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF föreskrivs att bästa tillgängliga teknik, med förbehåll för en kostnadsnyttoanalys, bör användas för det centrala SIS II. I bilagan till rådets slutsatser om den framtida inriktningen på SIS II från den 4–5 juni 2009 föreskrevs etappmål, som ska vara uppfyllda för att det nuvarande SIS II-projektet ska kunna drivas vidare. Parallellt har en studie genomförts som gäller utarbetandet av ett alternativt tekniskt scenario för utveckling av SIS II på grundval av en utveckling av SIS 1+ (SIS 1+ RE) som en beredskapsplan om testen visar att kraven avseende etappmålen inte uppfyllts. På grundval av dessa parametrar får rådet besluta att uppmana kommissionen att byta till det alternativa tekniska scenariot.
- (20) Beskrivningen av den provisoriska migreringens tekniska aspekter bör således anpassas så att den lämnar utrymme för en alternativ teknisk lösning, och i synnerhet SIS 1+ RE när det gäller utvecklingen av det centrala SIS II. SIS 1+ RE är en möjlig teknisk lösning för att utveckla det centrala SIS II och uppnå de mål för SIS II som föreskrivs i förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF.

- (21) SIS 1+ RE kännetecknas av de enhetliga medlen för utvecklingen av SIS II och SIS 1+. Hänvisningarna i denna förordning till den tekniska strukturen för SIS II och till migreringsprocessen bör därför, i händelse av att ett alternativt tekniskt scenario används, ses som hänvisningar till SIS II på grundval av en annan teknisk lösning, och som i tillämpliga delar tillämpas på den lösningens specifika tekniska egenskaper, i enlighet med målet att utveckla det centrala SIS II.
- (22) I alla tekniska scenarier bör migreringen på central nivå resultera i tillgång till databasen SIS 1+ och de nya SIS II-funktionerna, inbegripet kompletterande uppgiftskategorier, i det centrala SIS II. För att underlätta inmatningen av uppgifter bör det specificeras att raderade uppgifter enligt artikel 113.2 i Schengenkonventionen inte kommer att migreras från SIS 1+ till SIS II.
- (23) Kommissionen bör bemyndigas att ge tredje man i uppdrag att utföra uppgifter som åvilar den enligt denna förordning och uppgifter i samband med genomförandet av budgeten, i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*).
- Varje sådant uppdrag bör respektera de regler om datasäkerhet och datasäkerhet och relevanta dataskyddsmyndigheters roll som är tillämpliga på SIS, i synnerhet bestämmelserna i Schengenkonventionen och den här förordningen.
- (24) Finansieringen av utvecklingen av det centrala SIS II på grundval av en alternativ teknisk lösning bör omfattas av den unionens allmänna budget samtidigt som principen om sund ekonomisk förvaltning respekteras. I enlighet med budgetförordningen får kommissionen delegera budgetgenomförandeuppgifter till nationella offentliga organ. Enligt den politiska riktlinjen och med förbehåll för de villkor som föreskrivs i budgetförordningen skulle kommissionen, i händelse av byte till den alternativa lösningen, uppmanas att delegera budgetgenomförandeuppgifter som gäller utvecklingen av SIS II på grundval av SIS 1+ RE till Frankrike.
- (25) I förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF samt Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet "Solidaritet och hantering av migrationsströmmar"⁽²⁾ upptogs nationella åtgärder bland de insatser som kan komma i fråga för

medfinansiering inom ramen för fonden för yttre gränser. I kommissionens beslut 2007/599/EG av den 27 augusti 2007 om genomförande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG med avseende på antagandet av strategiska riktlinjer för 2007–2013⁽³⁾ angavs dessutom SIS II som en av de fem strategiska prioriteringarna inom ramen för fonden för yttre gränser, och erkändes vikten av att stödja en samstämmig och tidsmässigt väl avvägd utveckling av de nationella projekten vid sidan av det centrala SIS II.

Efter antagandet av dessa rättsakter fick SIS II-projektet en väsentlig nyinriktning under 2010, efter att det första omfattande etappmålsteget hade slutförts. Dessutom medförde medlemsstaternas ökade användning av SIS ett behov av att uppdatera de tekniska kraven för SIS II i fråga om prestations- och lagringsförmågan, vilket fick konsekvenser för kostnaderna för projektet på både central och nationell nivå.

- (26) När det gäller migreringsprocessen från SIS 1+ till SIS II ledde de ändrade kraven och framstegen med slutförandet av SIS II-projektet till att migreringsstrukturen, tidsplanen för migreringen och testningskraven omdefinierades. En stor del av åtgärderna för migreringen till SIS II som nu behövde genomföras i medlemsstaterna hade inte förutsetts när förordning (EG) nr 1104/2008 och beslut 2008/839/RIF antogs eller när finansieringspaketet och de fleråriga programmen inom ramen för fonden för yttre gränser utarbetades. Det är därför nödvändigt att delvis anpassa principerna för fördelningen av kostnaderna när det gäller migreringen från SIS 1+ till SIS II. Vissa nationella migreringsrelaterade åtgärder, särskilt medlemsstaternas deltagande i testning som rör migreringen, skulle kunna medfinansieras från budgetposten för SIS II i unionens allmänna budget. Denna möjlighet bör omfatta särskilda och väl definierade åtgärder som inte överlappar utan går utöver andra SIS II-åtgärder som fortsätter att finansieras inom ramen för fonden för yttre gränser. Det finansiella stöd som tillhandahålls enligt denna förordning skulle komplettera stödet från fonden för yttre åtgärder.
- (27) När det gäller medfinansieringen enligt den här förordningen bör lämpliga åtgärder vidtas för att förebygga oegentligheter och bedrägerier och nödvändiga åtgärder vidtas för att kräva tillbaka belopp som förlorats, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt, i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen⁽⁴⁾, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 144, 6.6.2007, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 233, 5.9.2007, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)⁽²⁾.

- (28) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och med beaktande av beslutets ekonomiska konsekvenser för de medlemsstater som bör fortsätta att delta fullt ut när kommissionen utövar sina genomförandebefogenheter, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽³⁾.
- (29) Kommissionen och medlemsstaterna bör fortsätta att ha ett nära samarbete under alla faser av utvecklingen av SIS II och migreringen från SIS 1+ till SIS II för att fullborda processen. I rådets slutsatser om SIS II av den 26–27 februari 2009 och den 4–5 juni 2009 inrättades ett informellt organ som består av medlemsstaternas experter och som utsetts till stödgruppen för det globala SIS II-programmet, för att förbättra samarbetet och tillhandahålla direkt stöd från medlemsstaterna till det centrala SIS II-projektet. Det positiva resultatet av expertgruppens arbete och behovet av att ytterligare förbättra samarbetet och insynen i projektet motiverar att gruppen formellt införlivas i förvaltningsstrukturen för SIS II. En expertgrupp, kallad stödgruppen för det globala SIS II-programmet, bör därför formellt inrättas som ett komplement till den nuvarande organisatoriska strukturen för SIS II. För att säkerställa effektivitet samt kostnadseffektivitet bör antalet experter vara begränsat. Stödgruppen för det globala SIS II-programmets verksamhet bör därför inte påverka kommissionens och medlemsstaternas ansvarsområden.
- (30) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽⁴⁾ är tillämplig då kommissionen behandlar personuppgifter.
- (31) Europeiska datatillsynsmannen ansvarar för att övervaka och säkerställa tillämpningen av förordning (EG) nr 45/2001 och är behörig att övervaka unionsinstitutionernas och unionsorganens verksamhet när det gäller behandling av personuppgifter. Den gemensamma tillsynsmyndigheten är ansvarig för tillsynen av den tekniska

stödfunktionen för det nuvarande SIS 1+ fram till dess att den rättsliga ramen för SIS II träder i kraft. De nationella tillsynsmyndigheterna är ansvariga för tillsynen av behandlingen av personuppgifter inom SIS 1+ på sina respektive medlemsstaters territorium och kommer även fortsättningsvis att ansvara för tillsynen av lagligheten i behandlingen av personuppgifter inom SIS II på deras respektive medlemsstaters territorium. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i Schengenkonventionen samt i förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF om skydd av personuppgifter och om datasäkerhet. Enligt den rättsliga ramen för SIS II ska de nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen sörja för en samordnad tillsyn av SIS II.

- (32) Migreringen från SIS 1+ till SIS II är en komplex process som trots ett omfattande förberedelsearbete från alla berörda parter sida för med sig betydande risker av teknisk karaktär. Den rättsliga ramen bör medge den flexibilitet som behövs för att lösa oväntade problem som under migreringsprocessen kan drabba det centrala systemet eller ett eller flera nationella system. Medan övergångsfasen och den period av intensiv övervakning under vilken den interimistiska migrationsarkitekturen finns kvar av rättssäkerhetsskäl bör vara så kort som möjligt, bör rådet därför vid tekniska svårigheter ha möjlighet att fastställa slutdatum för avslutad migrering i enlighet med artikel 55.2 i förordning (EG) nr 1987/2006 och artikel 71.2 i beslut 2007/533/RIF.
- (33) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att inrätta den provisoriska migreringsstrukturen och överföra data från SIS 1+ till SIS II, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (34) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (35) För att den finansiella facilitet som kan tillhandahållas medlemsstaterna från unionens allmänna budget i enlighet med denna förordning ska ges verkan under 2012, bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (36) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om Norges associering till genomförandet, tillämpningen och vidareutvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 punkt G i rådets beslut 1999/437/EG ⁽²⁾ om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.
- (37) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽³⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 punkt G i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽⁴⁾.
- (38) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁵⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 punkt G i rådets beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽⁶⁾.
- (39) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning bygger på Schengenregelverket, bör Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom en tid av sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (40) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁷⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (41) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om en begäran från Irland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁸⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Irland.
- (42) Denna förordning påverkar inte tillämpningsföreskrifterna för Irlands och Förenade kungarikets begränsade deltagande i Schengenregelverket enligt beslut 2000/365/EG respektive 2002/192/EG.
- (43) När det gäller Cypern utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.
- (44) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och avgav ett yttrande den 9 juli 2012 ⁽⁹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Allmän bakgrund

1. Schengens informationssystem (SIS), som inrättades i enlighet med bestämmelserna i avdelning IV i Schengenkonventionen (SIS 1+), ska ersättas av ett nytt system, Schengens informationssystem II (SIS II), för vilket inrättandet, driften och användningen regleras genom förordning (EG) nr 1987/2006.
2. SIS II ska utarbetas av kommissionen och medlemsstaterna som ett gemensamt integrerat system och förberedas för drift i enlighet med de förfaranden och den arbetsfördelning som fastställs i denna förordning.
3. Utvecklingen av SIS II kan uppnås genom att man genomför ett alternativt tekniskt scenario med egna specifika tekniska egenskaper.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *centrala SIS II*: den tekniska stödfunktionen för SIS II, vilken omfattar en databas (SIS II-databasen) och ett enhetligt nationellt gränssnitt (NI-SIS),

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁸⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽⁹⁾ EUT C 336, 6.11.2012, s. 10

- b) C.SIS: den tekniska stödfunktionen för SIS 1+, vilken omfattar referensdatabasen för SIS 1+ och det enhetliga nationella gränssnittet (N.COM),
- c) N.SIS: de nationella SIS 1+-systemen, bestående av de nationella datasystem som kommunicerar med C.SIS,
- d) N.SIS II: de nationella SIS II-systemen, bestående av de nationella datasystem som kommunicerar med det centrala SIS II,
- e) *konverterare*: ett tekniskt hjälpmedel som möjliggör konsekvent och tillförlitlig kommunikation mellan C.SIS och centrala SIS II och tillhandahåller de funktioner som anges i artikel 10.3 och vilka möjliggör konvertering och synkronisering av data mellan C.SIS och centrala SIS II,
- f) *övergripande test*: det test som avses i artikel 55.3 c i förordning (EG) nr 1987/2006,
- g) *test av kompletterande information*: funktionstester mellan Sirenebyråerna.

Artikel 3

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs uppgifter och ansvar för kommissionen och de medlemsstater som deltar i SIS 1+ vad gäller följande uppgifter:

- a) Underhåll och vidareutveckling av SIS II.
- b) Ett övergripande test av SIS II.
- c) Ett test rörande kompletterande information.
- d) Den fortsatta utvecklingen och de fortsatta testen av en konverterare.
- e) Upprättande och test av en interimistisk migreringsstruktur.
- f) Migreringen från SIS 1+ till SIS II.

Artikel 4

Tekniska komponenter och interimistisk migreringsstruktur

För migreringen från SIS 1+ till SIS II ska följande komponenter göras tillgängliga i den utsträckning som krävs:

- a) C.SIS och anslutning till konverteraren.
- b) Den kommunikationsinfrastruktur i SIS 1+ som gör det möjligt för C.SIS att kommunicera med N.SIS.

- c) N.SIS.
- d) Centrala SIS II, NI-SIS och den kommunikationsinfrastruktur i SIS II som gör det möjligt för centrala SIS II att kommunicera med N.SIS II och konverteraren.
- e) N.SIS II.
- f) Konverteraren.

Artikel 5

Ansvar för huvuduppgifterna vid utvecklingen av SIS II

1. Kommissionen ska fortsätta att utveckla det centrala SIS II, kommunikationsinfrastrukturen och konverteraren.
2. Frankrike ska tillhandahålla och driva C.SIS i enlighet med bestämmelserna i Schengenkonventionen.
3. Medlemsstaterna ska fortsätta att utveckla N.SIS II.
4. Medlemsstater som deltar i SIS 1+ ska underhålla N.SIS i enlighet med bestämmelserna i Schengenkonventionen.
5. Medlemsstater som deltar i SIS 1+ ska tillhandahålla och driva kommunikationsinfrastrukturen för SIS 1+.
6. Kommissionen ska samordna verksamheten och tillhandahålla erforderligt stöd vid genomförandet av de uppgifter som avses i punkterna 1–3.

Artikel 6

Fortsatt utveckling

De genomförandeakter som är nödvändiga för att fortsätta den utveckling av SIS II som avses i artikel 5.1, särskilt åtgärder för felrättning, ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.

De genomförandeåtgärder som är nödvändiga för att fortsätta den utveckling av SIS II som avses i artikel 5.3 ska, i den mån som det gäller det enhetliga nationella gränssnittet för att säkerställa kompatibiliteten mellan N.SIS II och centrala SIS II, antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.2.

Artikel 7

Huvuduppgifter

1. Kommissionen ska, tillsammans med de medlemsstater som deltar i SIS 1+, utföra ett övergripande test.

2. En provisorisk struktur för migreringen ska upprättas och testas av kommissionen tillsammans med Frankrike och övriga medlemsstater som deltar i SIS 1+.
3. Kommissionen och de medlemsstater som deltar i SIS 1+ ska genomföra migreringen från SIS 1+ till SIS II.
4. De medlemsstater som deltar i SIS 1+ ska utföra ett test av utbytet av kompletterande information.
5. Kommissionen ska tillhandahålla erforderligt stöd på central SIS II-nivå till den verksamhet som avses i punkterna 1–4.
6. Den verksamhet som avses i punkterna 1–3 ska samordnas av kommissionen och de medlemsstater som deltar i SIS 1+, inom ramen för arbetet i rådet.

Artikel 8

Övergripande test

1. Det övergripande testet ska inte inledas förrän kommissionen har förklarat att den anser att den framgångsnivå som uppnåtts med de tester som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 189/2008 är tillräcklig för att inleda ett sådant test.
2. Ett övergripande test ska genomföras som visar att kommissionen och de medlemsstater som deltar i SIS 1+ har fullbordat de tekniska arrangemang som krävs för behandlingen av SIS II-data och att SIS II har åtminstone samma prestandanivå som SIS 1+.
3. Det övergripande testet ska utföras av de medlemsstater som deltar i SIS 1+ vad gäller N.SIS II och av kommissionen vad gäller centrala SIS II.
4. Det övergripande testet ska följa en utförlig plan som fastställts av de medlemsstater som deltar i SIS 1+ inom ramen för arbetet i rådet och i samarbete med kommissionen.
5. Det övergripande testet ska grunda sig på de tekniska specifikationer som fastställts av de medlemsstater som deltar i SIS 1+ inom ramen för arbetet i rådet och i samarbete med kommissionen.
6. Kommissionen och de medlemsstater som deltar i SIS 1+ ska inom ramen för arbetet i rådet fastställa kriterier för huruvida de tekniska arrangemang som krävs för behandlingen av SIS II-data har fullbordats och att SIS II har åtminstone samma prestandanivå som SIS 1+.
7. Testresultaten ska med användning av de kriterier som avses i punkt 6 i denna artikel analyseras av kommissionen och medlemsstater som deltar i SIS 1+ inom ramen för arbetet

i rådet. Testresultaten ska valideras i enlighet med artikel 55.3 c i förordning (EG) nr 1987/2006.

8. Medlemsstater som inte deltar i SIS 1+ får delta i det övergripande testet. Deras resultat ska inte påverka den övergripande valideringen av testet.

Artikel 9

Test rörande kompletterande information

1. De medlemsstater som deltar i SIS 1+ ska genomföra funktionella Sirenetester.
2. Kommissionen ska göra centrala SIS II och dess kommunikationsinfrastruktur tillgängliga under genomförandet av testet rörande kompletterande information.
3. Testet rörande kompletterande information ska följa en utförlig plan som fastställts av de medlemsstater som deltar i SIS 1+ inom ramen för arbetet i rådet.
4. Testet rörande kompletterande information ska grunda sig på de tekniska specifikationer som fastställts av de medlemsstater som deltar i SIS 1+ inom ramen för arbetet i rådet.
5. Testresultaten ska analyseras av de medlemsstater som deltar i SIS 1+ inom ramen för arbetet i rådet. De medlemsstater som deltar i SIS 1+ ska se till att hela testresultatet överförs till Europaparlamentet.
6. Medlemsstater som inte deltar i SIS 1+ får delta i testet rörande kompletterande information. Deras resultat ska inte påverka den övergripande valideringen av testet.

Artikel 10

Provisorisk migreringsstruktur

1. Det ska upprättas en provisorisk migreringsstruktur, bestående av de komponenter som framgår av artikel 4 a–f. Konverteraren förbinder centrala SIS II och C.SIS under en övergångsperiod. N.SIS förbinds med C.SIS, N.SIS II med centrala SIS II.
2. Kommissionen ska tillhandahålla en konverterare, det centrala SIS II och dess kommunikationsinfrastruktur som en del av den provisoriska migreringsstrukturen.
3. Konverteraren ska konvertera data i två riktningar mellan C.SIS och centrala SIS II samt synkronisera C.SIS och centrala SIS II i den utsträckning som krävs.
4. Kommissionen ska testa kommunikationen mellan centrala SIS II och konverteraren.

5. Frankrike ska testa kommunikationen mellan C.SIS och konverteraren.

6. Kommissionen och Frankrike ska testa kommunikationen mellan centrala SIS II och C.SIS via konverteraren.

7. Frankrike ska tillsammans med kommissionen förbinda C.SIS med centrala SIS II via konverteraren.

8. Kommissionen ska tillsammans med Frankrike och de övriga medlemsstater som deltar i SIS 1+ testa den fullständiga provisoriska migreringsstrukturen i enlighet med en testplan som ska tillhandahållas av kommissionen.

9. Frankrike ska tillhandahålla testdata om så krävs.

Artikel 11

Migreringen från SIS 1+ till SIS II

1. För migreringen från C.SIS till centrala SIS II ska Frankrike tillhandahålla SIS 1+-databasen och kommissionen ska infoga den i centrala SIS II. De uppgifter i SIS 1+-databasen som avses i artikel 113.2 i Schengenkonventionen ska inte infogas i centrala SIS II.

2. De medlemsstater som deltar i SIS 1+ ska med stöd från Frankrike och kommissionen migrera från N.SIS till N.SIS II med hjälp av den provisoriska migreringsstrukturen.

3. Migreringen av de nationella systemen från SIS 1+ till SIS II ska inledas med inmatning av uppgifter i N.SIS II, när N.SIS II ska innehålla ett dataregister, den nationella kopian, som innehåller en fullständig eller partiell kopia av SIS II-databasen.

Efter den inmatning av uppgifter som avses i första stycket genomförs en övergång från N.SIS till N.SIS II för varje medlemsstat. Övergången ska inledas ett datum som ska fastställas av rådet i enlighet med artikel 55.2 i förordning (EG) nr 1987/2006, efter att villkoren i artikel 55.3 i den förordningen har uppfyllts. Övergången från N.SIS till N.SIS II ska för alla medlemsstater fullgöras inom högst tolv timmar. De nationella tillämpningarna för utbyte av kompletterande information ska migrera till s-Testa-nätverket parallellt med övergången.

Migreringen ska avslutas efter en period av intensiv övervakning. Denna period av intensiv övervakning ska vara begränsad i tiden och inte överstiga 30 dagar från och med datum för övergången i den första medlemsstaten.

Migreringen ska följa en utförlig plan som föreskrivs av kommissionen och de medlemsstater som deltar i SIS 1+ inom ramen för arbetet i rådet.

4. Kommissionen ska biträda samordningen av, och stödet till, den gemensamma verksamheten under migreringen.

Artikel 12

Materiell rättslig ram

Under den inmatning av uppgifter under migreringsfasen som avses i artikel 11.3 första stycket ska bestämmelserna i avdelning IV i Schengenkonventionen fortsätta att tillämpas för SIS 1+.

Från och med den första medlemsstatens övergång från N.SIS till N.SIS II, såsom avses i artikel 11.3 andra stycket i den här förordningen, ska förordning (EG) nr 1987/2006 tillämpas.

Denna förordning ska fortsätta att gälla den interimistiska migrationsstrukturen under hela migreringen i enlighet med artikel 11.3.

Artikel 13

Samarbete

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samarbeta under all verksamhet som omfattas av denna förordning i enlighet med sina respektive ansvarsområden.

2. Kommissionen ska särskilt tillhandahålla erforderligt stöd på central SIS II-nivå vid testningen och migreringen av N.SIS II.

3. Medlemsstaterna ska särskilt tillhandahålla erforderligt stöd på N.SIS II-nivå vid testningen av den provisoriska migreringsstrukturen.

Artikel 14

Utbyte av de nationella enheterna mot N.SIS II

1. N.SIS II får ersätta den nationella enhet som avses i artikel 92 i Schengenkonventionen, i vilket fall medlemsstaterna inte behöver föra ett nationellt dataregister.

2. Om någon av medlemsstaterna ersätter sin nationella enhet med N.SIS II, ska den tekniska stödfunktionens obligatoriska funktioner gentemot den nationella enheten i enlighet med artikel 92.2 och 92.3 i Schengenkonventionen övergå till obligatoriska funktioner gentemot centrala SIS II, utan att det påverkar de skyldigheter som avses i artiklarna 5.1, 10.1, 10.2 och 10.3 i denna förordning.

Artikel 15

Databehandling och loggningsnoteringar i centrala SIS II

1. Den centrala SIS II-databasen ska finnas tillgänglig för automatisk sökning i varje medlemsstat.

2. Det centrala SIS II ska tillhandahålla de tjänster som är nödvändiga för införande och behandling av SIS 1+-data, on-line-uppdatering av de nationella kopiorna av N.SIS II, synkronisering och överensstämmelse mellan de nationella kopiorna av N.SIS II och den centrala SIS II-databasen samt procedurer för initiering och återställning av de nationella N.SIS II-kopiorna.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av relevanta bestämmelser i avdelning IV i Schengenkonventionen ska kommissionen se till att all åtkomst till och varje utbyte av personuppgifter inom det centrala SIS II registreras i syfte att kontrollera huruvida sökningen och databehandlingen är laglig och säkerställa att det centrala SIS II samt de nationella systemen, dataintegriteten och datasäkerheten fungerar ändamålsenligt.

4. Loggningsnoteringarna ska särskilt visa dag och tidpunkt för dataöverföringen, vilka uppgifter som användes för sökningarna, vilka uppgifter som överfördes och namnet på den behöriga myndighet som ansvarade för behandlingen av uppgifterna.

5. Loggningsnoteringarna får användas endast för de ändamål som anges i punkt 3 och ska raderas tidigast ett år och senast tre år efter införandet.

6. Loggningsnoteringar får sparas längre om de behövs för kontrollförfaranden som redan påbörjats.

7. De behöriga myndigheter som avses i artikel 60.1 och artikel 61.1 i beslut 2007/533/RIF som har till uppgift att kontrollera huruvida sökningen och databehandlingen är laglig, egenkontroll samt att se till att det centrala SIS II fungerar tillfredsställande och att uppgifternas integritet och säkerhet kan garanteras, ska, i enlighet med bestämmelserna i beslut 2007/533/RIF, inom ramen för sin behörighet och på begäran ha åtkomst till dessa loggningsnoteringar så att de kan fullgöra sina uppgifter.

Artikel 16

Kostnader

1. Kostnaderna för migreringen, det övergripande testet, testet rörande tilläggsinformation samt för underhåll och utveckling inom ramen för det centrala SIS II eller med avseende på kommunikationsinfrastrukturen ska belasta unionens allmänna budget.

2. Kostnaderna för installation, migrering, testning, underhåll och utveckling av de nationella systemen samt för de uppgifter som enligt denna förordning ska utföras av de nationella systemen ska bäras av respektive berörd medlemsstat i enlighet med artikel 119.2 i Schengenkonventionen.

3. Som ett komplement till det finansiella stöd som lämnas av Fonden för yttre gränser får unionen tillhandahålla ekonomiskt stöd för medlemsstaternas kostnader för migrering och migreringsrelaterad testning i enlighet med artiklarna 8 och 9, 10.8 och 11 i denna förordning för att täcka specifik och klart angiven verksamhet.

Unionsstödet till de åtgärder som avses i första stycket ska ges i form av bidrag i enlighet med avdelning VI i budgetförordningen. Stödet får inte överstiga 75 % av varje medlemsstats stödbekräftande utgifter och inte överstiga 750 000 EUR per medlemsstat. Kommissionen ska ansvara för bedömning, beslut och förvaltning avseende medfinansieringsåtgärden i enlighet med budgetförfaranden och andra förfaranden, särskilt dem som fastställs i budgetförordningen.

Varje medlemsstat som ansöker om ekonomiskt stöd ska utarbeta en finansiell prognos där man anger fördelningen av driftskostnaderna och de administrativa kostnaderna för testnings- och migreringsrelaterade åtgärder. Om medlemsstaterna använder unionsfinansiering för sina kostnader ska dessa vara skäliga och förenliga med principerna för sund ekonomisk förvaltning, särskilt de som gäller prisvärdhet och kostnadseffektivitet. Medlemsstaterna ska lägga fram en rapport för kommissionen om sin användning av unionsstöd senast sex månader efter det datum för övergång som rådet fastställer i enlighet med artikel 55.2 i förordning (EG) nr 1987/2006.

Om unionsstödet inte används eller används på ett otillfredsställande sätt, delvis eller för sent får unionen minska, dra in eller avsluta sitt ekonomiska stöd. Om medlemsstaterna inte bidrar till eller bidrar endast delvis eller för sent till finansieringen av de åtgärder som avses i första stycket får unionen minska sitt ekonomiska stöd.

4. Revisionsrätten ska ha rätt att genomföra lämpliga granskningar i samarbete med de nationella revisionsorganen eller med behöriga nationella myndigheter. Kommissionen ska ha rätt att göra alla kontroller och inspektioner som krävs för att säkerställa en korrekt förvaltning av unionens medel och skydda unionens finansiella intressen mot bedrägerier eller oegentligheter. Medlemsstaterna ska för detta ändamål göra alla relevanta handlingar och uppgifter tillgängliga för kommissionen och revisionsrätten.

5. Kostnaderna för inrättandet och användningen av den tekniska stödfunktion som avses i artikel 92.3 i Schengenkonventionen, inbegripet kostnader för de ledningar som förbinder de nationella delarna av SIS 1+ med den tekniska stödfunktionen, samt för verksamhet i samband med de uppgifter som Frankrike ska utföra enligt denna förordning ska bäras gemensamt av medlemsstaterna i enlighet med artikel 119.1 i Schengenkonventionen.

Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 51 i förordning (EG) nr 1987/2006 (nedan kallad *kommittén*). Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 18

Stödgruppen för det globala SIS II-programmet

1. Utan att det påverkar ansvarsområdena och uppgifterna för kommissionen, kommittén, Frankrike respektive de medlemsstater som medverkar i SIS 1+ inrättas härmed en expertgrupp med namnet stödgruppen för det globala SIS II-programmet (nedan kallad *stödgruppen*). Denna stödgrupp ska utgöra ett rådgivande organ för bistånd till det centrala SIS II-projektet och underlätta samstämmighet mellan centrala och nationella SIS II-projekt. Stödgruppen ska inte ha någon beslutanderätt eller något mandat att företräda kommissionen eller medlemsstaterna.

2. Stödgruppen ska bestå av högst tio ledamöter som ska hålla regelbundna sammanträden. Högst åtta experter och lika många ersättare ska utses av de medlemsstater som deltar i SIS 1+ inom ramen för arbetet i rådet. Högst två experter och två ersättare som är tjänstemän vid kommissionen ska utses av generaldirektören för det berörda generaldirektoratet inom kommissionen.

Andra medlemsstaters experter och tjänstemän från kommissionen som direkt bidrar till utvecklingen av SIS II-projekt får närvara vid stödgruppens möten på sin förvaltnings respektive institutions bekostnad.

Stödgruppen får bjuda in andra experter till sina möten enligt de instruktioner som avses i punkt 5 på bekostnad av deras respektive förvaltning, institution eller företag.

3. Experter som har utsetts av de medlemsstater som innehar eller kommer att inneha ordförandeskapet ska alltid inbjudas att delta i stödgruppens möten.

4. Kommissionen ska stå för stödgruppens sekretariat.

5. Stödgruppen ska fastställa sina egna instruktioner som i synnerhet ska inbegripa förfaranden för

— alternativ ledning mellan kommissionen och ordförandeskapet,

— mötesplatser,

— mötesförberedelser,

— tillträde för andra experter,

— kommunikationsplan som säkerställer fullständig information till icke deltagande medlemsstater.

Instruktionerna träder i kraft efter tillstyrkan från generaldirektören för behörigt generaldirektorat vid kommissionen och från de medlemsstater som deltar i SIS 1+ församlade inom ramen för kommittén.

6. Stödgruppen ska regelbundet lägga fram skriftliga rapporter om framstegen med projektet, inbegripet de råd som har givits och motiveringen för dessa till kommittén eller, när så är lämpligt, till de berörda förberedande rådsorganen.

7. Utan att det påverkar artikel 16.2 ska de administrativa kostnaderna och resekostnaderna i samband med stödgruppens verksamhet belasta unionens allmänna budget, i den utsträckning som de inte ersätts på annat sätt. Vad gäller resekostnader som uppstår i samband med stödgruppens verksamhet för de ledamöter i stödgruppen som utsetts av de medlemsstater som deltar i SIS 1+ inom ramen för arbetet i rådet och de experter som inbjudits i enlighet med punkt 3 i denna artikel, ska ersättning utgå i enlighet med kommissionens bestämmelser om ersättning för personer utanför kommissionen som har kallats i egenskap av experter.

Artikel 19

Rapportering

Kommissionen ska före utgången av varje halvår, och för första gången före utgången av första halvåret 2009, lägga fram en lägesrapport för Europaparlamentet och rådet om utvecklingen av SIS II och om migreringen från SIS 1+ till SIS II. Kommissionen ska informera Europaparlamentet om resultaten av de tester som avses i artiklarna 8 och 10.

Artikel 20

Upphävande

Förordning (EG) nr 1104/2008 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

*Artikel 21***Ikraftträdande och giltighet**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska upphöra att gälla när migreringen enligt artikel 11.3 tredje stycket har avslutats. Om denna tidsfrist inte kan hållas på grund av mycket stora tekniska svårigheter med migreringsprocessen, ska den upphöra att gälla vid ett datum som ska fastställas av rådet i enlighet med artikel 55.2 i förordning (EG) nr 1987/2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2012.

På rådets vägnar
E. FLOURENTZOU
Ordförande

*BILAGA I***UPPHÄVD FÖRORDNING MED SENARE ÄNDRINGAR**

Rådets förordning (EG) nr 1104/2008

(EUT L 299, 8.11.2008, s. 1)

Rådets förordning (EU) nr 541/2010

(EUT L 155, 22.6.2010, s. 19)

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1104/2008	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
—	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
—	—
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	—
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 17a	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
—	Artikel 20
Artikel 19	Artikel 21
—	Bilaga I
—	Bilaga II